

Φ.— Τί μου λές, βρέ Περικλέτο;
 Ξ.— Τί τραπέζι, τί μπουκέτο!

Κουτσοπίνου μερικοί,
 μερικούς τους πιάνει ύστυα,
 κι άλλους σφρίγος ξαφνικά.

Κι'ό Κουλούμπαρδος έχει
 έσχολιάζε την λίστα
 μ'ένα χλοΐμορ Άγγλικό.

Χίαρ χίαρ σκούζουν όλοι,
 και καθείς εκ των έν τέλει
 ήστραπτε κι'ήκτινοβόλει
 μέσα στής Διπλής τά μέλη,
 κι'έγωράτευε κι'έγέλα
 σάν Έγγλέζος, κι'ήταν πρέλλα.

Γέλοιο και χλοΐμορ Άγγλικόν...έν τούτοις προς τους άλλους
 έγέλα κι'ό Χρυσόγελοσ, αλλά κι'ό Χρυσοστάλης.
 Τί γέλοιοσ ποΐ 'γινήκανε σ'τόν κήπο του Μελά,
 κι'έν'άγεράκι μαλακό τά σ'ήθη μαλακόνει,
 κι'ό Τε-τενός 'χωράτεψε και σ'τόν Κορομηλά,
 εκείνος όμως σοβαρός άστέτα δέν σπκόνει.

Γεύμα λαοσωτήριον
 και γεύμα νικητήριον,
 γεύμα, ποΐ συνωθεύετο και με παϊάνων μέλος,
 κι'έκαμε μίαν πρόποσιν κι'ό Κρησ ό Βενιζέλος.

Κι'άνεφερε την πρόδοον, την τάξιν, την γαλήνην,
 κατόπιν στρατιωτικης και λαϊκης έκρηξέως,
 και πάντες ένωτίσθησαν την πρόποσιν εκείνην
 μετ'ε μεγάλης προσοχης και κρασοκατανούξέως.

Φ.— Κι'έγώ την πρόποσι του την άκουσα, μαζέτα,
 'σά τόσα ξεφρονώματα,
 ήταν κι'ό Πετοστάκης κι'έστρώσανε πετσέτα
 γιά τά παλρά τά κόμματα.

Κι'έν πρώτοις, Περικλέτο, 'βγήκαν όρεκτικά
 έλθας από τάλατι
 του Κόντε του Κορομάτη,
 κι'έτρωγαν γιά σπκράγγια κορδόνια Ραλλικά.

*Γμνησα κουρασθέντων
 σπτήρων φαγοπότια,
 ποΐ και καθαρσθέντων
 έτρώγανε σικώτια,
 γαχνή, ταχωνήτα,
 και κάμπσοκα ψητά.

Κι'έτρωγαν πατριώται,
 κι'έτρωγαν πολλήκάρια,
 κι'ό Βενιζέλος τότε
 τους έβγαλε δού φάρια,
 ποΐ τάψησε σ'τά χείλη
 του Κόντε και του Ράλλη,
 και μ'όρεξι μεγάλη
 τάφαγαν ό'όι φίλοι.

Μά και κρασί τούσ'έκρασσαν από τους Πεταλούς,
 κι'έγινε ροδοπάρειος πολλών κιντρίνων μούρη,
 ού μόν κι'άγγουράκι 'βγήκανε δηλοΐντα σ'τους παλρούς
 πώς ό Κρητικός φύτρωσε σ'τη μέση σάν άγγουρι.

Τό γεύμα φινέτο, έίδεθα και ζήτω.

Φ.— Καί μέσα σ'τάλλ' άνοιξαν κι'ένα μικρό μπουκάλι,
 ποΐχε του Κόντε την χολή και την χολή του Ράλλη.

Κι'είπε τρανός άνορθωτός:
 πίετε πάντες έξ αύτης,
 ύπερ ύμων έχυθη.

"Όλοι μ'αυτήν άς δροσισθούν
 κι'άμαρτρωΐν άς ξεχασθούν
 κι'άνομημάτων πλήθη.

Και κτυπούσαν κλαπαδώρας,
 και 'γελούσαν Μανταφιόρας,
 και τ'ης Κηρισσιες κυράδες.

Και πολλοί καθαρισμένοι
 'μπρός σ'τους Άγγλους οι καίμενοι
 έβαρούσαν ταμπουράδες.

Φάτε κι'έγινε δουλειά...
 κι'είδα καθενός κοιλιά
 σάν μπαλονί, σάν νταούλι.

Κι'είδα μέσα σ'τό φουστάτο
 και τον Πριέδρο τον Στράτο,
 και τον κύριον Στρατούλη.

Ταπλακουμπια, τραλαλά,
 όλοι μέσα σ'τού Μελά.
 Μάς σέ κήπους χλορούς,
 ούρα, ζήτω μας, έίδεθα...
 μαρς να σύρωμε χρορούς
 σέ νομοσχεδίων στίβα.

Καλαμπούριζε κι'ό Σλημαν, Περικλέτο, κατ'ά κόρον,
 όταν μέσ'σ'τό πανηγύρι
 'έβηκαν και καμπόσοι τσίφιοι,
 την ίσχυότηα δηλοΐντες των αρχαίων προγαστρώων.

Και τό τραπέζι τό τραν'τέλειωσεσ φινέτο,
 κι'ό κύριος Πρωθυπουργός πολύ πρησμένος ήτο,
 και Φιλελεύθεροι πολλοί προσέτεζαν ομιά του,
 και περιέργως έβλεπαν τό τόσο φουσκωμά του.

Και τέλος πάντων έφεραν του Ραϊντγγεν τας άκτινας
 κι'άμέσως άνεκάλυψαν, βρέ Περικλή, μ'έκειναι
 πώς τό μεγάλο φουσκωμά τ'ης Κρητικης γαστρός
 ήσαν οι δού Πρωθυπουργοί τ'ης παλαιας μητρός.

Πόσιος κι'έδητύος αυτάρ έξ έρον έντο,
 κι'έγύρισαν χορτάτοι,
 κι'έλεγαν με ραχάτι
 πότε και πώς θα λήξη κι'αυτό τό Παπλακίεντο.

'Ο ερωμής, έπισταμένως την κατάσταση ιδόν,
 'σ'της Πηγής τ'ης Ζωοδόχου μένει παλιν την οδόν,
 μόνο π'ήγε παραπάτω, αυξων πενηντακοιτώ,
 συνορσει με'άλλα σπήτρα και μ'όριζον' άνοικτό.